

- 5) Περιλαμβάνει το πεδίο εφαρμογής της αρχής της καλής πίστεως ως προς την επιβολή του ΦΠΑ και το δικαίωμα προσώπων να απαλλάσσονται από τον ΦΠΑ κατά την εισαγωγή (σύμφωνα με το άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ΄, της οδηγίας για τον ΦΠΑ) σε περιπτώσεις όπως αυτή της κύριας δίκης, δηλαδή όταν το τελωνείο δεν αναγνωρίζει στο υποκείμενο σε φόρο πρόσωπο το δικαίωμα απαλλαγής από τον ΦΠΑ κατά την εισαγωγή με την αιτιολογία ότι δεν πληρούνται οι όροι περαιτέρω μεταφοράς των αγαθών εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρο 138 της οδηγίας για τον ΦΠΑ);
- 6) Έχει το άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ΄, της οδηγίας για τον ΦΠΑ την έννοια ότι απαγορεύει διοικητική πρακτική κράτους μέλους βάσει της οποίας η υπόθεση ότι (i) το δικαίωμα διαθέσεως δεν μεταβιβάσθηκε σε συγκεκριμένο αντισυμβαλλόμενο και (ii) ο υπόχρεος σε φόρο γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει το ενδεχόμενο τελέσεως απάτης σε σχέση με τον ΦΠΑ εκ μέρους του εν λόγω αντισυμβαλλόμενου, στηρίζεται στο γεγονός ότι η επιχείρηση επικοινωνούσε με τους αντισυμβαλλομένους της με ηλεκτρονικά μέσα επικοινωνίας και ότι, κατόπιν έρευνας την οποία διενήργησε η φορολογική αρχή, διαπιστώθηκε ότι οι αντισυμβαλλόμενοι δεν ασκούσαν επαγγελματική δραστηριότητα στις δηλωθείσες επαγγελματικές τους διευθύνσεις ούτε δήλωναν τον ΦΠΑ που αντιστοιχούσε στις συναλλαγές τους με το υποκείμενο σε φόρο πρόσωπο;
- 7) Πρέπει το άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ΄, της οδηγίας για τον ΦΠΑ να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, καίτοι ο υπόχρεος σε φόρο υπέχει την υποχρέωση να αποδείξει ότι δικαιούται απαλλαγής από τον φόρο, εντούτοις αυτό δεν σημαίνει ότι η αρμόδια δημόσια αρχή, η οποία αποφαινεται σχετικά με το ζήτημα της μεταβίβασης του δικαιώματος διαθέσεως, δεν υπέχει υποχρέωση συγκεντρώσεως πληροφοριακών στοιχείων επί των οποίων έχουν πρόσβαση αποκλειστικά και μόνον οι δημόσιες αρχές;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Ισπανία) στις 3 Μαρτίου 2017 — Bankia S.A. κατά Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán και María Concepción Marí Merino

(Υπόθεση C-109/17)

(2017/C 161/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Επισπεύδουσα: Bankia S.A.

Καθών η εκτέλεση: Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán και María Concepción Marí Merino

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η οδηγία 2005/29/ΕΟΚ (¹) να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι αντιβαίνει στο άρθρο της 11, ως δυσχεραίνουσα ή εμποδίζουσα τον δικαστικό έλεγχο των συμβάσεων και των πράξεων που μπορεί να υποκρύπτουν αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, εθνική νομοθεσία όπως η ισχύουσα ισπανική ρύθμιση περί εκτελέσεως ενυπόθηκων απαιτήσεων —άρθρα 695 και επόμενα του LEC [Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας], σε συνδυασμό με το άρθρο 552, παράγραφος 1, του LEC — στην οποία δεν προβλέπεται έλεγχος, ούτε αυτεπαγγέλτως ούτε κατόπιν αιτήσεως διαδίκου, των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών;
- 2) Πρέπει η οδηγία 2005/29/ΕΟΚ να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι αντιβαίνει στο άρθρο της 11 εθνική νομοθεσία όπως η ισπανική ρύθμιση, άρθρα 5 και 6, σε συνδυασμό με το άρθρο 15, του Real-Decreto Ley 6/2012, της 9ης Μαρτίου 2012, που δεν εγγυάται την πραγματική τήρηση του κώδικα συμπεριφοράς αν ο επισπεύδων αποφασίσει να μην τον εφαρμόσει;

- 3) Πρέπει το άρθρο 11 της οδηγίας 2005/29/ΕΟΚ να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτό ισπανική εθνική νομοθεσία η οποία δεν επιτρέπει στον καταναλωτή, κατά τη διάρκεια διαδικασίας εκτελέσεως ενυπόθηκτης απαιτήσεως, να αξιώσει την τήρηση κώδικα συμπεριφοράς, συγκεκριμένα όσον αφορά τη δόση αντί καταβολής με συνακόλουθη εξάλειψη της οφειλής —παράγραφος 3 του παραρτήματος του Real-Decreto Ley 6/2012, της 9ης Μαρτίου 2012, Código de Buenas Prácticas [κώδικας ορθών πρακτικών];

(¹) Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2005 L 149, σ. 22).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) στις 13 Μαρτίου 2017 — Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd και Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV κατά Duma Forklifts NV και G.S. International BVBA

(Υπόθεση C-129/17)

(2017/C 161/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσες: Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd και Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV

Εφεσίβλητες: Duma Forklifts N και G.S. International BVBA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Α. Συνεπάγονται το άρθρο 5 της οδηγίας 2008/95/ΕΚ (¹) και το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (²) του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση), το δικαίωμα για τον δικαιούχο σημάτων να εναντιώνεται στην αφαίρεση, από τρίτον, χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου των σημάτων, όλων των πανομοιότυπων με τα σήματα σημείων που έχουν τεθεί επί των προϊόντων (debranding), όταν πρόκειται για εμπορεύματα που ουδέποτε έχουν τεθεί στο εμπόριο στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, όπως τα εμπορεύματα που έχουν τοποθετηθεί σε αποθήκη τελωνειακής αποταμιεύσεως, και όταν η αφαίρεση αυτή πραγματοποιείται από τον τρίτο με σκοπό την εισαγωγή ή τη διάθεση στην αγορά των εμπορευμάτων αυτών στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο;
- Β. Είναι διαφορετική η απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα α) αν η εισαγωγή ή η διάθεση στην αγορά στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο των εμπορευμάτων αυτών πραγματοποιείται κατόπιν θέσεως επί των εμπορευμάτων αυτών δικού του διακριτικού σημείου από τον τρίτο (rebranding);
- 2) Είναι διαφορετική η απάντηση στο πρώτο ερώτημα αν τα προϊόντα που κατ' αυτόν τον τρόπο εισήχθησαν ή τέθηκαν στο εμπόριο εξακολουθούν να αναγνωρίζονται από τον σχετικό μέσο καταναλωτή ως προερχόμενα από τον δικαιούχο του σήματος, λόγω της εξωτερικής τους εμφάνισης ή του μοντέλου τους;

(¹) Οδηγία 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ 2008, L 299, σ. 25).

(²) ΕΕ 2009, L 78, σ. 1.

Αναίρεση που η Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άσκησε στις 24 Μαρτίου 2017 κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο πενταμελές τμήμα) την 1η Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση T-479/14, Kendrion κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-150/17 P)

(2017/C 161/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Inghelram και E. Beysen, δικαστικοί πληρεξούσιοι)